

[Lorentzen.]

tør ogsaa nok røbe saa meget fra dette Udvalg, at med nogen stor Begejstring gik det ærede Medlem ikke med til det Resultat, vi dog trods alt naaede. Og det kan jo være meget naturligt ud fra det ærede Medlems hele Indstilling. Han mener, det er muligt, at en hel Del af disse Folk dernede, hvis de løslades, vil dukke op som Varulve eller i andre Forbryderskikkelser, og det sagde han ogsaa Ord til andet for et Øjeblik siden, idet han bebrejdede Justitsministeren, at der vistnok var løsladt nogle, som nu havde organiseret sig som Varulve, og at man derfor skulde være meget varsom. Det er det, jeg knap nok forstaaer, sammenholdt med det ærede Medlem Hr. Frede Nielsens Artikler. Det er saadan lidt paa den ene Side og lidt paa den anden Side. Men hvor kan man dog bebrejde den nuværende højtærede Justitsminister, at han ikke har vist, skal jeg sige Forstaaelse af, at der kan sidde nogle, som burde helt løslades hurtigst muligt? Denne Linie tror jeg ikke man vil faa Held med at opretholde, og jeg har været ked af, at der har været skrevet om det dernede, fordi jeg har ment, at vi bør staa paa samme Linie og ikke give Udtryk for, at vi saadan bevæger os i Siksak og mener, at der skal gælde andre Retsregler for Dele af Mindretallet. Jeg skal derfor endnu en Gang henstille til det høje Ting, at vi uden hysterisk Affekt, men i Ro vedtager det af den højtærede Justitsminister fremsatte Lovforslag med tilhørende Ændringsforslag.

Hjermind: Til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, vil jeg gerne have Lov at sige, at jeg tilraader, man stemmer imod det og saaledes bevarer Livsstraffen i Straffelovstillægget. Det er jo ikke et Spørgsmaal, i hvilket jeg taler paa mit Partis Vegne. Det er en Sag, i hvilken efter min Opfattelse hvert enkelt Medlem maa tage Stilling. Jeg kan indskrænke mig til at henvise til, hvad der under Straffelovstillæggets første Behandling i Maj Maaned 1945 er blevet sagt herom i en klog og smuk Tale, som det ærede Medlem Hr. Hvidberg holdt om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem konkluderede saaledes: Dødsstraffen begrundes deri, at den skyldige har rettet et saa alvorligt Angreb paa den Retsorden og det Fællesskab, som vort Samfundsliv hviler paa, at denne Retsorden og dette Fællesskab rejser sig mod ham og frakender denne Angriber enhver Ret. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at de groveste Terrorhand-

linger og Mord maa der være Mulighed for at belægge med den strengeste Straf.

Til de Bemærkninger, der blev gjort af den højtærede Justitsminister, vil jeg gerne knytte nogle enkelte Udtalelser. Jeg vil takke for den uforbeholdne Maade, hvorpaa den højtærede Minister tilsluttede sig de Synspunkter, der har fundet Udtryk i Fler-tallets Betænkning, særlig med Hensyn til det, jeg fremhævede i Gaar: at denne Ændring af Mindstestrafen ikke vil betyde en almindelig Nedsættelse i Forhold til den i Øjeblikket gældende Domspraksis, men at den maa opfattes saaledes, at den stort set vil komme til at harmonere med den nu-gældende Praksis. Jeg takker ogsaa den højtærede Minister, fordi han tiltraadte det Synspunkt, jeg har gjort gældende i Udvalget: at den almindelige Revision maa falde bort. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram brugte i sin Tale i Gaar en Vending omtrent saaledes, at Ankenævnet nu skulde gennemgaa samtlige afsagte Domme. Jeg ved ikke, om jeg har forstaaet det rigtigt, men jeg vil for en Ordens Skyld gøre opmærksom paa, at det er ikke Udvalgets Opfattelse og heller ikke, forstaaer jeg, Ministerens Opfattelse. (Jørgen Gram: Det sagde jeg heller ikke). Ja, saa er vi altsaa enige, men de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, gav Udtryk for den Opfattelse, at der var Tale om en almindelig Revision, og jeg vilde ikke have, at dette skulde staa uimodsagt.

Derimod kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister, hvad angaar hans Bemærkninger om de store Sager. Jeg forstaaer det saaledes, at Ministeren tilmed var af den Opfattelse, at han ikke i Øjeblikket kunde foretage noget for at faa disse Sager fremmet paa en ekstraordinær Maade. Jeg kan ikke anerkende dette Synspunkts Rigtighed. Jeg ved, at det er vanskeligt og tager Tid at faa disse Sager oplyst til Bunds, men jeg forstod, at Ministeren alligevel havde sat en Trumf paa med Hensyn til Sehested-Sagen og havde faaet den frem, og det skal vel nok være det meste af indeværende Aar, inden Sehested-Sagen bliver afsluttet, saa der vil være flere Maaneder endnu, hvor man kan samle Oplysninger om Sagen. Jeg synes, det er nødvendigt, at Ministeren forlader den Opfattelse, at der ikke kan gøres noget ekstraordinært med Hensyn til de store Sager, saa man kan faa nogle af disse frem.

Man ser i Aviserne til Morgen, at nu er der igen en af Quislings Ministre i Norge, der er blevet dømt, og det forekommer mig helt uforstaaeligt, at man ikke herhjemme